

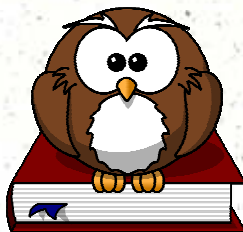
KALITKA

2017/3

Székesfehérvári JAK Nemes Nagy Ágnes
Kollégiumának Lapja

Megnyitottunk
Szépség
Nyertem vs tanultam

Tartalomjegyzék

Gombos Sarlotta: Megnyitottunk	3
Csanády Nikolett: Fiktív napló	6
Milák Tünde: Szépség	8
Benedek- Németh: Egy jó portás szerintem az	10
Villár Lilla: Drága Apa (vers)	12
Óvodások szerint a Facebook	15
Egy régészről a Romkertről és az ásatások világáról	17
Villár Lilla: Érzés (vers)	22
Schmidt Réka: Írók reflektorfényben ...	24
Gombos Sarolta: Lebegsz (filmajánló) ..	26
Schmidt Réka: A jogsim sokadik látásra	28
Májer Ágnes: A mesehősök is hibáznak .	29
Schmidt Réka: Hercegnő	32
Árpád Kupa	37
Rakovszky Zsuzsa: December	38

IMPRESSZUM

Oldal 39

Szerkesztők:

Benedek Patrícia
Csanády Nikolett
Englőner Kamilla
Gombos Saci
Milák Tünde
Németh Patrícia
Schmidt Réka

Segítő tanárok:

Ágostonné Nyeste Gabriella
Májer Ágnes
Szabó Zsuzsa

Fotó:

Englőner Kamilla
Schmidt Réka

Számítógépes szerkesztés:

Szabó Ramóna

Szerzők:

Benedek Patrícia
Csanády Nikolett
Gombos Saci
Májer Ágnes
Milák Tünde
Németh Patrícia
Schmidt Réka
Szabó Zsuzsa
Villár Lilla

A szerkesztőség címe:

Székesfehérvári JAK Nemes Nagy Ágnes Kollégiuma
8000 Székesfehérvár
Gyümölcs u. 13.

December

Birtokba venni miért kívánjam
e meddő és sötét időt? E nyirkos és
villanyfények között imbolygó délutánban
kinek érzékei ne sejténék meg az év
legmélyebb pontját – a várakozás idejét,
az átmenetét? A közt vagy átjárót két ismeretlen
tér közt... A vonulást a kiszáradt medren át.
Az üzletek fölött, fenyőgallyak közé fűzötten
mezítelen villanyégők világolnak a ködben,
melynek sem centrumát, sem szilárd
partját nem érezni. Érzékeim is alacsony lángra csavartan
égnek. Miért akarjam
lángba borítani e homályos téli órát,
az alkonyét? E szétfolyó időt, amely sem
vágyát a szívnek, sem örömét az elmének, sem elragadtatását
a léleknek nem ismeri? Szélbe vetetten
az ellenállás nélküli közegben
elúsznak tetteim. A hídon, a fekete víz felett, ritkítva a ködöt, a sárga
kandeláberek
lobbantják föl a szél testét. Ki mint folyóba fog
lépni a mi időnkbe, majd a sötétben
áradó, vízszagú szélben
érez először önmagára. Most
nincs tárgya még a vágynak. Várákózz...

Rakovszky Zsuzsa

Megnyitottunk!!

Üdv újra mindenkinek a Nemes Nagy Ágnes Kollégium hívogató falai között. A meleg és napsütéses nyár után minden régi kollégista annyira várta már, hogy visszaköltözhessen a hotelba, újra visszaüljön az iskolapadba és reggel időben keljen, hogy az első pár nap szinte csak zombi módban lássa a régi arcokat. Bezzeg a kis új golyák, a friss húsok, ti tele vagytok reménnyel, energiával, kalandvágygal és jó magas sipítózó hanggal. De nem baj, ez a normális. Bárki bármennyire zsörtölődik, ő is ugyanilyen volt, mikor beköltözött. Izgalmas, hogy végre eljöhettek otthonról, úgy érezhetitek, szabadok vagytok, csak pár kolis szabály köt, de azon kívül tiétek a világ. Ez fantasztikus érzés. Élveztétek ki, mert amikor beköszönt a tél, már csak az emlékeitek lesznek ilyen boldogok. Na jó, azért nem kell ezt annyira véresen komolyan venni, de ahogy hűl az idő, a szoba egyre hívogatóbb lesz, a fiúk is inkább a JAK-ban maradnak majd. A kolit csak az erősek élik túl. Ez itt a ValóVilág, a Survivor meg a NinjaWarrior egyben. Ha átvészeled, már lesz mit mesélned a gyerekeidnek.

Itt van pár jó tanács újaknak, régieknek, megrekedteknek, hogy a rossz napok elviselhetőbbek legyenek és az élet vidám legyen, szeressük egymást ebben a tyúkólban:

- A szobatársaid mostantól az élettársaid, ha utálod őket és harcolsz ellenük, megmérgezed az egész ittlétet és nem fogsz tudni jó érzéssel visszagondolni az itt töltött időre.
- A fürdő közös helység, ha belépsz, illik köszönni, de nem illik beállni a másik mögé és azzal jelezni, hogy eljött az ideje a távozásra. Képzeljétek el, mindenkinek ugyan olyanja van a törölköző alatt, mint nektek, ne húzzátok az időt azzal, hogy hisztiztek, hogy valaki meglát.
- A hűtőt nem a te anyukád töltötte fel. Ha találsz benne egy joghurtot, amit imádsz, az nem a tiéd és nem a Mikulás csempészte bele neked. Ne lopkodd más kajáját, azt a kóbor kiskutyák csinálják, és itt nem sokan szeretik etetni a kóbor kutyákat.

- A WC-t minden reggel a takarítónők kitakarítják, és nagyon dühösek, amikor másnap reggel kikacsint belőle egy macskó. Jó fejek, ezért ne büntessétek őket azzal, hogy igénytelenek vagytok. A WC-kefe is a barátotok. Érdemes vele megismerkedni, mert amikor gyerekeid lesznek, az egyik legjobb barátod lesz
- A tanárok bármennyire is felidegesítenek, sose bántsd őket. Ne felejtse el, hogy ők adnak kimenőt, vasalót, vízforralót, szendvicssütőt. Érdemes kicsit jóban lenni velük, főleg, ha mondjuk majd plusz kimenőért kell kuncsorogni.
- A portások nem szobanővények. Illik nekik köszönni, ember-számba venni őket, rájuk mosolyogni. Mákunk van. Mind jó fej. Nem voltatok itt régen, volt rosszabb is. Ők tündérek, akikkel ha jól bántsz, csak szivárványt kaphatsz.
- Az idősebb diákok nem feltétlenül gonoszak. Csak néhányuk kilátástalan és kétségbeesett, hogy még mindig itt van, és nem látja a fényt az alagút végén...
- Az ablakból való kikiabálás is veszélyes lehet. Mi van, ha épp akkor repül bele egy denevér a szobába, mikor nekiállsz éjjel kiáltozni? Sokan nem is bánnák.
- Ne ülj az ablakba, igaz hogy sok az eü-s, de csodát még ők sem tudnak tenni egy összekanalazott tetemmel.
- A cigi rossz, ne dohányozz, főleg ne a szobában és főleg ne akkor, ha a tanárod egy kopó.
- Ha beszállsz a liftbe és készletet érzel arra, hogy az összes gombot megnyomkodd, akkor gondolkozz el rajta sokszor, meg azon is, hogy mennyire szeret anyukád csuklani.

Gombos Saci

Árpád Kupa (2017.10.03.)

Idén először új időpontban – nem a szokásos tavaszi idényben – rendezték meg a Fejér megyei kollégiumok közötti focibajnokságot. Csapataink a tornán második és harmadik helyezést értek el! Gratula!

A csapat tagjai: Szilágyi Dorina, Dorogi Dézi Zsuzsanna, Klabuzai Nikolett, Orgoványi Ivett, Somogyi Dorottya, Kilinkó Kíra, Süveges Mária, Gál Fanni, Fórizs Antonella, Bagó Nikolett, Hózer Fanni, Pécsi Petra, Nagy Andrea

S.Z.

a bálon az eltűnt lánnyal táncolt, kimenet a városba és hallotta, hogy egy öreg azt mondta, hogy réges-régen állt egy kastély az erdőn túl. Azonban az öreg mindenki bolondnak nézte, kivéve a herceget. Majd elkezdte az öregembert kérdezgetni, és amit megtudott másnap el is mondta a nagynak. Ő pedig egy csapatot küldetett az erdőn túlra. A kisebb sereg méretű csapat még a reggeli órákban útnak is indult. Hosszú és kimerítő úton át estére oda értek a kastély előtti részhez. A kastélyt látva az emberek arcára a döbbenet ült ki, kivéve a herceget. Elkezdtek vágatni a kastély irányába. A lódobogásokat az egyik lány meghallotta és szólt a társainak. A lányok rohantak kifelé a kastélyból, hogy figyelmeztessék az érkezőket. Elmondták nekik, hogy egy gonosz öreg nő tartja őket fogságban. Az emberek ennek hallatán úgy határoztak, hogy megvárják, amíg az öreg nő visszaér, és akkor elkapják. A lányok addig az érkezőket elbújtatták a kastélyban. Az öreg nő pontosan éjjel tizenegykor jött meg. A lányok addigra már a szobájukban voltak, de egyikük sem tudott aludni úgy izgultak. Közben a kastélyban a férfiak az öreg nő után osontak, majd végül elkapták és leláncolták őt. Utána a hercegek és a lovagok elmentek a hercegnőkért. Majd mind a 12 hercegnőt épségben visszajutatták a családjukhoz. Nagy volt ám az öröm az udvarban a hercegnő érkezése miatt! Izabella, amikor meglátta édesapját, odarohant hozzá és megölelte. Az apja örült, hogy a lánya épségben hazatért. A herceg, aki megmentette a lányt, engedélyt kért az apjától, hogy megkérhesse a lánya kezét. Az apa beleegyezését adta a frigyre és a lány boldogan mondta ki az igent. Így tehát Izabella és a herceg összeházasodtak egy hónap múlva. A lakodalom óriási volt, mindenki jól érezte magát. Az ifjú házaspár pedig boldogan élt, amíg meg nem haltak.

Schmidt Réka

Fiktív napló a Nemes kollégium örületes hétköznapijaiból

2017.09.25:

Linda elhagyta az esernyőmet.

Miután visszaértünk a suliból, én azonnal nekiálltam a mateknak, mert nagyon félek a holnapi dolgozattól, esküszöm, ha csak rágondolok, kiráz a hideg. De Linda úgy gondolta, hogy nem bírja ki holnapig a szoba tészta nélkül. Tehát nekivágott a Tesconak... az esernyőmmel. Majd nagyjából háromnegyed óra múlva visszatért a Tescoból... az esernyőm nélkül! Elmondása szerint fogalma sincs róla, hogy hol hagyhatta. Viola nagyon nevetett, majd látva az arcom, hogy oldja a feszültséget, kijelentette: „Ez csakis az eső hibája, ugyanis ha az üzletből való kilépés pillanatában még esni méltóztatott volna, Lindának bizonyosan eszébe jut, hogy valami hiányzik.” Na jó, tény, hogy bosszankodtam, de ez után a Micimackó féle megjegyzés után én sem bírtam ki nevetés nélkül. A matekkal ezután esélyem se volt haladni, ugyanis a „szenzációs poéntól” mindenki teljesen becsavarodott és senkit nem érdekelt már, elárulom: természetesen engem se! Volt itt minden: tanár parodizálás, rögtönzött táncmulatság, sőt még egy rövid párnacsatára is sor került, amiben Erika majdnem kiütötte Linda szemét a téglakeményességű kispárnájával (bosszú az esernyőért? hmm). De Vera néni megint csak a legjobb pillanatban tévedt be hozzánk és látva a „botrányos magaviseletünket”, nyomatékosan felszólított minket, hogy fogjuk vissza magunkat... Este azért még matekoztam Biával, hihetetlenül okos ez a lány. De jó neki! Reménykedem egy hármásban, csak nehogy megint túlbonyolítsa Madarász.

Hoppá! Esik az eső.

találták meg. A lány apja percről percre, óráról órára elkeseredettebbé vált, hogy nem látja soha többé az ő kislányát. Az apa segítséget kért a többi nagytól, akik azon a bizonyos estén nála vendégeskedtek. Mindenki ment is segíteni a nagyúrnak. Szép számmal gyűltek össze katonák, hadvezérek, zsoldosok is. Mindenki azon volt, hogy a hercegnőt megtalálja, de senkinek sem sikerült. Az egyik este az a herceg, aki még

SAJÁT VARÁZSTOLLAL

Oldal 34

az öreg nő parancsolta nekik. Izabellának döbbenet és félelem keveréke ült ki az arcára, de nem sok ideje maradt, mert a nő őt is beállította a sorba, így a hercegnők száma elérte a tizenkettőt. Az öreg nő kiadta a parancsot a hercegnőknek, hogy mit kell csinálniuk. Izabellának jutott a legnehezebb feladat. Neki kellett tűzifát gyűjteni a kastélyt körülvevő erdőből, ez eddig nem is lett volna nagy gond. Azonban az erdőben sok szörnyű teremtmény és vadállat élt, és még ezer és ezer veszély is leselkedett rá. Azonban a lány mit sem sejtve elindult az erdőbe. Már alkonyodott és a csúszós avaron a hercegnő visszafelé indulva észrevette, hogy valaki követi, ezért elkezdett sietni, majd futásnak eredt, de beleesett egy verembe. Így ugyan megmenekült a vadállatok elől, de csapdában ragadt. Az éjszaka folyamán már nagyon hideg volt, a hercegnő reszkette húzta össze magát, remélte mégis a legjobbakat. Másnap a lányok felkeléskor észrevették, hogy hiányzik Izabella. Elkezdtek keresni, de sehol sem találták meg, még az udvarba is kimentek, de ott sem volt. Majd az egyik lány nyomokat talált, amely elvezette őket az erdő széléig, itt minden bátorságukat összeszedve bemenetek az erdőbe. IZABELLA, MERRE VAGY?- kiabálták a lányok mindenfelé. Az egyre hangosodó szölongatásokat meghallotta a lány és visszakiabált nekik. A lányok elkezdtek a hang után menni, így megtalálták Izabellát, majd csapatként összefogva kihúzták a bajba jutott hercegnőt a gödörből. Az egyik lány odaadta a meleg felsőjét a reszkető és átfagyott Izabellának. A kastélyba visszaérve a lányt a tűz elé ültették és hoztak neki meleg takarókat, ételeket és italt. A lány kezdett megnyugodni és úgy érezte, hogy most már biztonságban van a többiek között. Azonban hirtelen robaj törte meg a lányok közti csevejt, s az a zaj nem volt más, mint a kastély nagy kapuja, ugyanis visszatért az öreg nő. A lányok azon nyomban csak úgy röppentek szét a kastély különböző pontjaira. Eközben a királyi udvarban nagy volt ám a riadalom a hercegnő eltűnése miatt. A hercegnő apja az összes lovagjával kerestette, de sehol nem

KULCSLYUK

Oldal 7

2017.09.26:

Utálok Madarászt! Persze, hogy túlbonyolította. Megint! Nincs kedvem írni, mert mély apátiába zuhantam!

UTÁLOM A MATEKOT!!!

Ja és megáztam!

2017.09.27:

MA RANDIZTAM!!!!

De kezdjük inkább az elején: Úgy alakult, hogy egyedül ebédeltem és odajött hozzám egy fiú. Először azt hittem, valami ostoba szívatás esetleg fogadás, de nem az volt. Bemutatkozott, Gábornak hívják. Elmondta, hogy a fiúköleszos barátaival volt, akiktől kapott egy kajajegyet, de mivel a többieknek sietniük kellett, ezért egyedül maradt. Meghívott, hogy együnk inkább valami ehetőt. Így elmentünk a Mekibe és nagyon aranyos volt. Elmesélte, hogy mérnöknek tanul az Óbudain és itt lakik Fehérváron, két utcányira a koltól (közel van!). Van egy kutyája, szeret olvasni, túrázni, korizni. Nagyon jó a humora, van egy kishúga, akit imád és az apukája a példaképe. Bevallotta, hogy néha túl lusta és türelmetlen. Nagyon jól beszélgettünk és sokat nevettünk együtt. El sem hiszem, hogy ez tényleg megtörtént. Annyira aranyos volt! Legközelebb moziba megyünk. Szombaton. Az még három nap. Hogy bírom ki? Már alig várom, hogy még többet megtudjak róla. Ideje aludnom... remélem a csodaszép csokibarna szemeiről fogok álmodni!

Csanády Niki

Szépség avagy, Lelki fröccs lányoknak!

Ez egy nagyon kényes fogalom a nők körében és éppen ezért nagyon keveset is beszélünk róla. Pedig szerintem nagyon fontos lenne a tizenévesek körében rendbe rakni a manapság a közösségi média által eltorzított beteges ön- és szépség képet.

Ehhez először tisztáznunk kell, mi is az a szépség. Az én értelmezésemben ez egy egyszerre szubjektív és objektív kifejezés, mert mindenkinek más a szépség és éppen ezért más és más dolgokra használjuk ezt a kifejezést. Persze a szépségre sok szinonima létezik, de mégis ez az alapja az egésznek.

Nagyon sok mindenre használjuk ezt a szót, legyen az ember, élőlény vagy akár tárgy. Ami szép, az jó érzéssel tölt el minket, kellemesen hat a szemünkre, lelkünkre, akár a hallásunkra is, egyszerre több érzékszervünket is „kényeztetheti.” Ez mindenkinél más, mégis az utóbbi időben mindenki ugyanolyan „szép.” Követjük azt az ideált, amit valakik szépségideálnak kiáltottak, szó szerint tűzön-vízen át.

Persze mindenki akkor a legszebb, amikor elfogadja magát, de azért nagyon sok tizenhárom éves lánytól megkérdezném, a sok smink alatt elégedett-e magával. Nem. Tudod, mi az önelfogadás, belülről fakadó, megfoghatatlan szépség? Nem. Nem is ezzel van a gond. Nem ennyi idősen kell rájönni. De arra igenis most kell rájöttünk, hogy kik vagyunk és kik lehetünk, ha saját magunkat, a saját szépségünket adjuk. Mosd le a sminked!

Milák Tünde

ahogy lépett, szinte légiesen repült utána az organza ruha. A haja sötétbarna, hullámos és vállig érő volt. Amire a lépcső utolsó fokára ért, már ott várta egy fiatal, jóképű herceg. A herceg és a hercegnő a bálterem közepén táncoltak. A terem aranyban pompázott, a levegőben virág, bor és csokoládé illata keveredett. Gyorsan telt az idő és a bál már a vége felé közeledett. A vendégek kezdtek hazafelé szállingózni. Azonban a herceg, aki Izabellával táncolt, nem akarta, hogy vége legyen ennek a csodálatos estének, mert beleszeretett a hercegnőbe. A bál végén a hercegnő is elindult a lakrészébe nyugovóra térni. A szolgálai előkészítették az ágyát és a mosakodáshoz a vizet. Azonban egy szolgálival több volt a kelleténél, és az a szolga nem volt más, mint Ilma áruhában. Amikor a hercegnő lefeküdt aludni, akkor ő visszalopakodott a szobába és elrabolta. Másnap a hercegnő az elhagyatott kastély egyik kis rozoga szobájában ébredt fel. A kövön feküdt és egy rozsdás lánc csörgött a kezén. A lány először megijedt és segítségért kiabált, de választ nem kapott. Egy kis idő elteltével kulcsok zörgését és ajtó nyikorgását hallotta. A hercegnő reszketett félelmében és a helyiség egyik sarkába összehúzva magát várta, hogy mi fog történni. Nem sokkal később hangos csörömpölés közepette egy fekete árnyék jelent meg, és pár pillanat múlva már látta is a sötét csuklyás alakot. A sötét csuklyás alak kinyitotta az ajtót, ami hangos nyikorgó hangot adott ki. Az alak egyre jobban közeledett a lány felé, majd megállt előtte és levette a csuklyáját. Egy öreg nő arca jelent meg a lány előtt, aki nem volt más, mint Ilma, aki elrabolta. A fiatal lánynak egyszerre több kérdés is az eszébe jutott, de nem tudott megszólalni a félelemtől. Kicsit később a nő lehajolt, hogy kinyissa a bilincset, amely a hercegnő kezén csörgött. Majd mindketten felálltak és az öreg nő szorosan megragadta a hercegnő karját. Aztán kirángatta a lányt a szobából, és egy szűk folyosón keresztül átmentek a kastély egyik nagytermébe. Itt a korábban már elrabolt hercegnők sorakoztak, ahogyan azt

Hercegnő

Réges - régen Magyarországon, egy nagyobb várostól odébb, volt egy elhagyatott kastély, ahová egy szörnyű, gonosz és csúf, társadalomból kitisztított öreg nő, a fiatal, szép hercegnőket fogságba vetette, s bizony elég sanyarú körülmények között tartotta őket. Hercegnők mindennapjai takarítással teltek a kastélyban és annak területén; ruházatuk egyszerű volt, nagyrészt szürke színű, szakadozott göncökben jártak. A hajuk sima, csillogó és puha tapintású volt. Ezt a csúf öltözetet az öreg nőtől kapták, mivel a lányok szép ruháit elvette és elégette azokat. Az öreg nő, akinek a neve Ilma, egy napon újabb hercegnőt akart elrabolni. Az hercegnő nem volt más, mint a Dél-Dunántúl urának a lánya. A fiatal és gyönyörű lányt Izabellának hívták. Izabella olvasott, rajzolt, táncolt, és az énekét mindenki imádta. Az apja egy szép napon egy nagy bált rendezett. A bálra a környék uralkodóit és azoknak a fiait és lovagjait is meghívta. Aznap este a bálterem tele volt emberekkel. Fiatal hercegek és hercegnők táncolták be a báltermet. Majd az este folyamán Izabella hercegnő is föltűnt a színen, az aranyozott korlátú lépcső tetején megállt, majd nagyon lassan lépegetve ereszkedett alá, mindenki őt nézte. A hatalmas abroncsú, hosszú uszályú ékszikék organza ruhájában lélegzetelállítóan gyönyörű volt. A karcsú derekát fűző hangsúlyozta ki, és

Egy jó portás szerintem az, aki megtalálja veletek a közös hangot

Múlt alkalommal egyik portásunkkal, Tóth Imrével (Imi bácsival) készítettünk interjút, aki már öt éve dolgozik a kollégiumban. A beszélgetés során alkalmunk volt kicsit közelebbről is megismerni.

Milyen a viszonya a kollégistákkal?

Ezt szerintem maguknak a kollégistáknak kell tudni. Mindenki más, valakivel lehet jó viszonyt ápolni, valakivel kevésbé.

Korábban lakott kollégiumban?

Nem, nem voltam diákként kollégista.

Van-e valamilyen emlékezetes pillanata, ami a kollégiumhoz köti?

Sok van. Ezek általában egy-egy kollégistához fűződnek. Volt egyszer egy ifjú hölgy, ott pityergett a kanapén, télen, egy lenge dzsekiben. Látszott rajta, hogy fázik, és valami nyomasztja őt, ezért csináltam neki egy forró kávét, és vittem neki egy plédet. Órákig beszélgettünk, a végén már le is tegezett. Viszonylag rövid idő alatt egy szoros, bizalmas viszony tudott kialakulni közöttünk. Azóta is mindig meglátogat, ha erre jár.

Van kedvenc együttese/előadója?

Igen, a Quimby a kedvenc hazai zenekarom, a kedvenc külföldi pedig a Pink Floyd.

Van kedvenc filmje?

Konkrétan nincs kedvenc filmem, viszont a Zsuzsa néni által ajánlott

höz, végül pedig egy nagy taplóhoz. Bátyjai jól megpofozták ezért, de később tűzgyújtáshoz fel tudták használni az addig jelentéktelennek tűnő három dolgot.

Fontos a helyes szándék. A mesékben a jó szándékú mesehősök – még ha hibáznak is – végül elérik a céljukat és elnyerik jutalmukat.

Amikor a gyerekek járnak tanulni, eleinte sokszor elesnek. Ezeket a csetléseket-botlásokat mégsem hívjuk hibának vagy kudarcnak, hanem természetesnek tekintjük. Ha valami újat tanulunk, idő és gyakorlás kell az elsajátításához. Ezt felnőttkorban is fontos tudatosítani.

Májner Ágnes

NYERTEM VAGY TANULTAM

Oldal 30

döntések lehetőségek arra, hogy legközelebb máshogy döntsünk és hogy új, kreatívabb megoldást keressünk. Sőt, később ki tudja, milyen helyzetben érnek kincset a kudarcokból származó tapasztalataink.

Használd fel, amit a kudarcból tanultál! *“A kudarc az egyetlen lehetőség arra, hogy még okosabban kezdjük újra”* – mondta Henry Ford. Nézd meg, mi volt a hiba oka. Ha rajtad múlt, tanulj belőle, és akkor legközelebb már jobban fogod csinálni!

Tanulj mások hibáiból is! A *Terülj, terülj, asztalkám* című mesében például az egyik szereplő a szolgálatért cserébe egy varázsasztalkát kap, de nem vigyáz rá elég éberen, és a ravasz fogadós ellopja tőle. Amikor öccse szintén találkozik az említett fogadóssal, tanulva bátyja hibájából, már tudatosan és körültekintően vigyáz a tulajdonára, sőt pórul járt bátyjai varázslatos tárgyait is visszaszerzi.

- A kreativitáshoz hozzátartozik a hibázás lehetősége. Gondolj bele, ha nincs lehetőséged arra, hogy többféle megoldást is kipróbálj, az könnyen megöli az alkotó energiát. Ha viszont hagyod jönni az ötleteket és többet meg is valósítasz, lehet, hogy lesz közöttük, ami kevésbé használható, de valószínűleg több nagyszerű is.

Lehet, hogy nem az eltervezett célodhoz jutsz el, mégis valami jó sült ki abból, ha a hibát a javadra fordítod. A *fekete havas* című mesében a három királyfi megegyezik abban, hogy miután szétválnak, semmi haszontalanságra nem lőnek. A legkisebb királyfi azonban háromszor is haszontalanságra lő: így hozzájut egy darab acélhoz, egy darab kovakő-

SPANYOLCSIZMA, HARAPÓFOGÓ, VALLATÓFÉNY

Oldal 11

filmeket nagyon szeretem.

Ön szerint milyen egy jó portás?

Egy jó portás szerintem egyrészt az, aki megtalálja veletek a közös hangot, másrészt pedig becsületesen elvégzi a munkáját.

Benedek Patrícia és Németh Patrícia

Drága Apa...

Apu, most húzz ide egy széket,
Mesélek neked valami szépet.
Kérlek, ne szólj bele, ne ordíts,
Kérlek, hátat ne fordíts.
Volt egy kislány, aki boldogan
Játszott.
Kabátodat ráadtad, amikor fázott,
Homokozóban megette a homokot,
Nem érték soha az élettől pofonok.
Ahogy múlt az idő, elmúlt a varázs,
Lelkében már nem maradt parázs.
Ordítottál vele, hangosan,
mérgesen.
Dühös voltál rá – elárulom, tévesen.
De apa, te nem csak üvöltöttél,
pedig elég lett volna.
Ütöttél, ha úgy vélted, nem figyelek
a szóra.

A mesehősök is hibáznak?

*“Aki még sosem követett el hibát, valószínűleg
még sosem próbált semmi új dolgot.”*
(Albert Einstein)

Amikor valami újba kezdenénk, gyakori visszatartó erő, hogy a hibázástól és a kudarcától tartunk. Mintha ezek az eshetőségek mindig valamilyen szörnyű és visszafordíthatatlan következményekkel járnának. A hibáinkból és a kudarcainkból szerintem sokat tanulhatunk. Megmutatják, hogy legközelebb mit érdemes máshogy tenni, tehát fejlődhetünk általuk. Mit üzennek erről a mesék?

A mesehősök gyakran követnek el hibákat. Sőt, néha újra és újra ugyanazokat a hibákat, egészen addig, amíg végre tanulnak belőlük. A tündérmesékben a főszereplő általában akadályokba ütközik, miközben a célja felé halad. Ezek az akadályok pedig hozzásegítik, hogy adottságait és lehetőségeit kibontakoztathassa. Olyan helyzetekbe kerül, amelyekben azelőtt még soha. Miért lenne probléma, ha ezekben az új helyzetekben néha hibázik? Az új helyzetek és akadályok számunkra is kihívást jelentenek. Ha új célokat tűzünk ki, ismeretlen az oda vezető út. Természetes, hogy időnként hibát követünk el. Ugyanakkor ezek a botlások vagy rossznak tűnő

**Terülj, terülj,
asztalkám!**

Jogsim sokadik látásra

Volt egy lány, aki elhatározta, hogy jogosítványt szeretne. Győzködte a szüleit, hogy engedjék meg neki, hogy jogosítványt szerezzen. A szülei hosszú tanácskozás után beleegyeztek és még a költségeket is állták. A lány elkezdte nézegetni a jobbnál jobb autós iskolákat, majd az egyik barátja ajánlott egyet, és az nagyon megtetszet neki. Fel is vette a kapcsolatot az iskolával, ők pedig örömmel fogadták az új diákjukat. A tanfolyam során sok új barátot és ismeretet szerzett. Aztán eljött a KRESZ-vizsga ideje. Nagyon félt, hogy nem fog sikerülni. Aztán minden tudását és bátorágát összeszedve átment a vizsgán. Majd jött a vezetés része az oktatásnak. Eleinte nehéznek tűnt, majd egy idő után belejött, és ő lett az egyik legjobb tanítvány. Aztán amikor az oktató úgy látta, hogy készen áll, elvitte vizsgázni. A vizsgabiztos nagyon szigorú volt és a lány már amúgy is félt, így még jobban ráijesztet az a tény, hogy semmit nem hibázhat. Az első vizsgakörben jól ment a lánynak a vezetés egy darabig, majd a vizsgabiztos annyira ráijesztet, hogy hibázott, és már meg is húzták a vizsgán. Azonban még négy lehetősége volt újra vizsgázni. Tanult, vezetett és egyre jobban ment neki, de valamiért a vizsgák nem sikerültek. Amikor már az ötödik vizsgára készült már mindent veszni látott. A szülei is haragudtak rá és csalódtak benne, ami a lánynak nagyon fájt. Már alig-alig látott reményt arra, hogy egyszer jogosítványa legyen.

Azonban nem adta fel, mert mégiscsak ott pisláskolt benne az a kicsi bizakodás, hogyha mindent belead, akkor átmege a vizsgán. S átment! Ekkor tanulta meg, hogy lehet tanulni a hibákból.

Schmidt Réka

www.pedalpumpinggirls.com

Könnyet nem ejtettem, ahhoz
túlságosan félttem,
Mondd, hol vannak a régi szép
idők, mint a mesékben?
Apu, nem látlak többé, mert
eldobtál magadtól,
Összetörtél, én pedig haldoklom a
magánytól.
Apu, pont akkor, mikor a legjobban
kellettél volna,
Most pedig? Nincs senki, ki
átkarolna.
Ez a lány semmi rosszat nem tett,
miért törted le szárnyait?
Miért szóltad le neki legvadabb
álmaid?
Apu, kérlek, értsd meg, ez a lány
csak szeretetre vágyott,

ADY ENDRE UNOKAHÚGA VAGYOK ÉN

Oldal 14

Kétségbeesetten kergetett egymillió
álmot,
Apu, ez a lány semmit nem tett, én
előre szóltam,
És a legszomorúbb az egészben: Ez
a lány én voltam.

Villár Lilla

BARNULJ A VÁSZON ELŐTT

Oldal 27

megölni a bohóc az imádatot, mert egyre többször tűnt fel. Amikor ki-
mászik a vetítóból, azt hittem, bebújok a szék alá, megjelenik a tévében,
meg random csócsál a füben egy kezét, mint húsvétkor a nyuszis dal.
PARA. No meg azt hitetik el veled, hogy elpusztíthatatlan, ami a leg-
rosszabb, mert akkor nincs mit tenni. A kis szadista a félelemből táplál-
kozik... De aztán ezek a kis nyikhaj srácok összefognak és úgy elverik
azt a nyomi bohócot, hogy élvezet nézni. Az egész mozi szurkolt nekik.
Aztán kis happy end, minden okés, bohóc megy alcsizni 27 évre (enyhe
utalás, hogy majd visszatér), oké, semmi gond.

Ahha, csakhogy mi a kocsival a mélygarázsba álltunk. Szerin-
tem ritkán voltam úgy beparázva, mint akkor, amikor megtettük azt a 20
métert a kocsig. Azóta se tudok normálisan lélegezni, ha este a sötét
folyosón megyek pisilni. De ezeket a dolgokat leszámítva, szerintem
egy nagyon vicces film. Mondjuk, ne nézd meg egyedül, és ne nézd
meg, ha félsz a bohócoktól, a csatornáktól.

Gombos Saci

Lebegsz?

FIGYELEM! SPOILER VESZÉLY!

Az a helyzet, hogy én gyűlölöm a horrort. Soha nem is értettem, hogy az emberek miért szeretik. Én már attól megijedek, ha felhuhog egy bagoly az éjszaka közepén. Az a legrosszabb, hogy a félelem nem egy irányítható dolog. Nem lehet, hogy hazafelé a sötétben csak úgy elfelejted; legalábbis én kb. minden bokrora azt hiszem, hogy valaki áll mögöttem s tuti meg akar ölni. Szóval nem kínozom magam és nem nézek horrort, nem hozom magam fölösleges izgalmakba, amúgy is rettegek a sötétben, még filmet se kell hozzá nézmem.

De hát jött a szeptember és miről szólt minden? Hát arról, vagyis AZ-ról. Mindenki beszélt róla, mindenki meg akarta nézni, alig várták, hogy végre megjelenjen. Én meg majd összepisiltem magam már az előzetesén. De nem volt mit tenni, nem bírtam magammal, jobban izgatott, hogy ez az agyon reklámozott film vajon mennyire lett egy hálivúdi csoda. Szóval elmentem két barinómmal egy tömött moziba, hogy megnézzem ezt a szadista, nem normális bohócot. Az első perctől fogva meg voltam győződve arról, hogy az első bohócos jelenet után én ki fogok menni, de mivel senki nem jött volna velem, és a bánatos Juliska marad egyedül, így végignéztam. Az a helyzet, hogy fel voltam készülve sok mindenre. De arra nem, hogy leharapja szegény Gorgie kezét az első felbukkanásakor... Nem lett volna egyszerű berántani? Minek kellett megharapni? De hát nem megettette az a szemét?! Jól van, első szívinfarktus megvolt... A gatyám még száraz volt és nem sikítottam. Akkor még úgy éreztem, nagy hibát követek el. Aztán megjelentek ezek a szedett-vedett, lúzer kölykök, akik akkora badassek voltak, hogy a dumájuktól simán lefordultam volna a székről. Aztán egyszer csak azt vettem észre, hogy ez az egész film totál beszippantott. Gyűlöltem a bohócot. Az egy rohadék. Imádom a gyerekeket, ez meg nem azokat bántja? Folyamatosan izgultam, féltem, nevettem. Nagyon király volt és milyen jelenetek voltak már benne! Imádtam. Aztán szépen lassan elkezdte

Óvodások szerint a Facebook...

- “A Facebook az egy közösségi háló. Mindenki bele van gabalyodva. Ezt a Nagypapa mondta.”
- “Nem tudom, mi az a Facebook, de karácsonyra azt kértem a Jézuskától.”
- “Anyának is van Észbúkjá, az olyan, mint az okostelefon.”
- “A Fészbúk az egy olyan könyv, amit az egérrel lehet lapozni.”
- “A Fészbúk az olyan, hogy ha sokat simogatod a telefonodat, akkor egyszer csak előjön.”
- “A bátyám szerint a Fészbúkon jó csajok vannak. Én 9 éves vagyok és lány, szóval nekem nem kell Fészbúk.”
- “Apa letiltotta anyát a Fészbúkról, mert egész nap zenéket küldött neki. Nem tudom, ez mit jelent, de most jól viselkedem, nehogy büntetésből Fészbúkot kapjak.”
- “Anya azt mondta, hogy ha nagy leszek, majd csetelhetek a barátaimmal a Fészbúkon, szerintem a csetelés az olyan, mint a szex és terhességet lehet tőle kapni.”

IDEGEN TOLLACSKÁVAL

Oldal 16

- “A nővérem a pattanásait nyomogatja és a Fészbúkot. A Fészbúk is egy ilyen bőrbetegség szerintem.”
- “A Fészbúk az egy cociális háló.”
- “A Fészbúkon lehet lájkolni. Ha nagy leszek, megtanulok lájkolni, remélem nem olyan nehéz, mint a horgolás, mert az nem megy.”
- “A Fészbúk az egy olyan fényképezőgép, hogy ha a tükörben lefotózod magad, akkor belekerül az internetbe a képed.”

KÓSTOLÓ

Oldal 25

Írok- Reflektorfényben

IRODALIMI BESZÉLGETÉS

2017. október 16-án Székesfehérváron a Vörösmarty Színházban rendezték meg az "Írok – Reflektorfényben" című irodalmi beszélgetés. A zenés irodalmi délutánon sok-sok költő verse, versei hangzottak el. László Zsoltól Fiú a felföldről (Leventének), Búcsú a költészettől, Huszonnégy óra; Szegedi Kovács Györgytől Mért vannak?, Vér, Találkozás egy gyönyörű régésznővel; Bobory Zoltántól Végtelen vers (Bella István-nak), Lányomnak a homokban, Vízmetafora (1957), Megtestesítés; Balajthy Ferencről Gyere vissza, Lelkemből kilépő fiú, Aranyozót paradicsom. A férfiak közt üde színfoltként a női nemet képviselve P. Maklári Éva Vörösmarty-szobra előtt, Falakon kívül és Vészhelyzet című versét hallgathattuk meg.

A verseket három úr és egy hölgy elevenítette meg a közönség számára, továbbá hangulatos volt az előzenés aláfestés. Az irodalmi beszélgetéseknek lesz még folytatása a színház kávézójában, amelyre sok szeretettel várnak minden kortárs irodalmat kedvelő érdeklődőt..

Schmidt Réka

Egy régésznő a Romkertről és az ásatások világáról

Reich Szabina sokáig orvosnak készült, de amikor döntés előtt állt, akkor a régészetet választotta. A történelem mindig is érdekelt, de nem szeretett volna tanár lenni és így jutott el a régészeti szakhoz. A régészetet a Pécsi Tudományegyetemen kezdte el és az ókori Rómára és a középkora specializálódott. 2014 óta a székesfehérvári Szent István Múzeum régészeként dolgozik.

A napokban lehetőségem volt interjút készíteni Szabinával, akit a város történetéről kérdeztem.

- **Ön szerint volt-e már tervben a koronázó templom újjáépítése?**

Igen, több pályázatot is írtak ki, de végül egyik terv sem született meg. Ennek anyagi, kutatási problémái is vannak. Hiszen ahhoz, hogy fölépítsünk egy épületet, több szabályt is figyelembe vennie a műemlékvédelemnek. Fontosak az anyagiak, de mellette figyelembe kell venni a városlakók igényeit is, hiszen ez a templom majdnem akkora volt, mint egy tízemeletes panelház. Tehát fontos, hogy hogyan hatna a város látképére. Valamint nem tudjuk pontosan, hogyan nézett ki a koronázó templom, éppen ezért nehézségekbe is ütközik, hogy mennyit szabad visszaépítenünk, amivel még nem csapjuk be az embereket, de mégis valamit tudunk érzékelteni abból, hogy milyen is volt valójában a templom.

- **A városlakók ellenezték, hogy fölépüljön?**
Megosztottak. Valamiképpen kicsit megemelni a falakat, ez

esetleg szóba jöhet, de azt, hogy teljes magasságában visszaépíteni mindent, abban fele-fele arányban megoszlott a vélemény a polgárok körében. A Romkert sokaknak nem mond semmit se, mert csak néhány követ látnak benne. Nem egyszerű úgy megtalálni az arany középutat, hogy bemutatható is legyen a helyszín és szakma is egyetértsen vele, valamint a látogatók számára is átjöjjön a hely üzenete.

- **Mettől meddig állt és működött a koronázó templom?**
1018-tól kezdték el építeni és igazából a 18-dik század első feléig maradtak fenn bizonyos részek viszonylag egyben.
- **Mi okozta a templom pusztulását?**
1601-ben – amikor a török löporraktárnak használta a templomot – a délnyugati toronyban a löpor felrobbant.
- **Kit temettek el a Romkertben először, és utoljára?**
Az első, akit itt temettek, az Imre herceg volt 1031-ben, majd utána 1038-ban Szent Istvánt. Az utolsó pedig Szapolyai János magyar király volt 1540-ben.
- **Ki volt az első és utolsó királyunk, akit a koronázó templomban koronáztak meg és itt temettek el?**
Az első királyunk, akit a templomban koronáztak meg, az Orseolo Péter volt, akinek a koronázása 1038-ban történt. I. Ferdinánd volt az utolsó, akit 1527-ben koronáztak meg, utána a török elfoglalta, majd felrobbant.
- **Hány királyt tudtak eddig beazonosítani?**
Egy királyt és annak feleségét: ez a királyunk III. Béla és felesége volt.

2017.03.06

Érzés

Sóhaj hagyja el a számat.
Lélegzem. Élek.
Szellő fújja messze ruhámat.
Félek. Nagyon félek.

Sötét utcán bolyongok.
Lélegzem. Élek.
Végtelenbe kóborolok.
Félek. Nagyon félek.

Mi a bajom?
Hát még kérde?
Félek. Érzek.

Kínoz a gondolat.
De lélegzem, élek.
Most mondok valami fontosat.
Érzek, de most tényleg.

Villár Lilla

- **Mi lett a Romkertben talált királyok maradványaival?**
A törökök a látható királyszerűségeket feldúlták, az ásatásokon talált csontok jelenleg a Romkertben az ossariumban, fém ládákban vannak elhelyezve, de III. Bélának és feleségének Mátyás templomban található a sírja.
- **Székesfehérvár egyenrangú város volt Esztergommal, Veszprémmel és Budával?**
Minden városnak megvolt a maga funkciója. Esztergom közigazgatási központ és érseki székhely volt. Székesfehérvár fontos egyházi funkciókat látott el és szakrális központként funkcionált. Veszprém a királyné városa volt. Buda szintén közigazgatási központ volt.
- **Mennyire rombolták le a törökök az épületeket?**
Nem sok épületet romboltak le a törökök, hiszen ha már volt egy kész épület, azt kicsit átalakították a maguk ízlése szerint. Nem romboltak, inkább felhasználták a már meglévő épületeket, de sok épület állapotával nem foglalkoztak, így ezek állapota folyamatosan csak romlott. Az ostromok során azonban nagy volt a pusztulás.
- **Mi a menete egy régészeti ásatásnak és mire kell kimon-
dottan odafigyelni a feltárásnál?**
*A menete, hogy először kutatómunkát kell végezni, tehát le-
véltárban megnézni az adatbázisban, hogy volt-e már kuta-
tás vagy találtak-e ott leleteket. Ezt követően engedélyt kell
kérni a hatóságtól, majd pedig be kell járni az adott terüle-
tet (pl. nyílt területnél), ilyenkor használható a talajradar,
ami segít, hogy hol kezdődjön meg a kutatás. Ezt követően ki
kell jelölni szelvényeket és aztán géppel a humuszt el lehet*

távolítani, majd utána kézi munkaerővel történik a feltárás. Fémkeresőt is lehet használni. Ha találnak egy sírt, akkor már finomabb bontó eszközökkel történik a kibontás, rétegenként haladva, tehát ahogy föltöltődtek a rétegek, úgy kell megnézni, hogy a rétegekben milyen korú leletek vannak, mert ezek segítenek a keltezésben. Ezután következik a sír lerajzolása, fotózása és részletes leírása. Végül felszedjük a sírokat és utána bekerülnek a múzeumba mosásra, mindezek után az antropológus foglalkozik vele. Az épített elemeket (pl. falak) is pontosan dokumentálni kell, akkor is, ha nincsen rá anyagi fedezet, hogy bemutassák őket, ezért visszatemetik őket. Természetesen, ha van rá pénz, akkor helyben mutatják be őket, ilyenkor a kőrestaurátor konzerválja a falakat, hogy a fagyás vagy az eső ne tegyen bennük kárt. Ez azonban nem jelent tökéletes védelmet.

- **Önnek melyik volt a kedvenc régészeti feltárása és mért?**
A sáregresi. Egy Árpád-kori templomot és temetőt tártunk föl. Nagyon kis aranyos kápolnája volt, és a sírokból is kerültek elő ezüst ékszerek és érmék.

Schmidt Réka

